Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru , judecător Angela Furdui

Dosarul nr. 2r-1352/26
(2-26070668-02-2r-03072026)

D E C I Z I E
În numele Legii

13 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecător Ana Panov
Judecători Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către avocatul Botezatu Daniela în interesele Covalciuc Allei, în interes propriu și în calitate de tutore în interesul soțului *****,

în cauza civilă la cererea depusă de Covalciuc Alla în interes propriu și în calitate de tutore în interesul soțului ***** cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie în privința pretinșilor agresori Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iunie 2026, prin care a fost respinsă cererea depusă de Covalciuc Alla în interes propriu și în calitate de tutore în interesul soțului ***** cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie,-

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La 04 iunie 2026, Covalciuc Alla în interes propriu și în calitate de tutore în interesul soțului ***** a depus cerere cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie în privința pretinșilor agresori Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian.

În motivarea cererii a indicat că, la data de 02 iunie 2026, seara, revenind la domiciliul situat în *****, a constatat că persoane necunoscute au pătruns în locuință și au sustras cheia de la ușa secundară de acces în casă, amplasată în partea din spatele imobilului, aceasta fiind unica cheie a ușii respective. În contextul acestor împrejurări și temându-se pentru siguranța sa, întrucât nu cunoștea identitatea persoanelor care au pătruns în locuință și scopul urmărit de acestea, a apreciat că se află într-o stare de pericol real și iminent pentru viața și integritatea sa fizică, motiv pentru care a apelat Serviciul unic de urgență 112 și a părăsit locuința, deplasându-se în automobilul personal, unde a așteptat sosirea echipajului de poliție și a avocatului.

Ulterior, aflându-se în automobilul personal, parcat pe teritoriul aferent domiciliului din *****, a observat că în apropierea imobilului circula în mod repetat un automobil de culoare albă, circumstanță care i-a accentuat starea de teamă și insecuritate, în contextul constatării

anterioare a pătrunderii neautorizate în locuință și a sustragerii cheii de acces la ușa din spatele casei.

Notează că, după sosirea echipajului de poliție, în timp ce se afla în interiorul domiciliului și oferea declarații colaboratorului organelor de poliție, în locuință au pătruns în mod abuziv Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, care au intervenit agresiv în discuția purtată cu reprezentantul organului de poliție. În acest context, Covalciuc Marian a solicitat ca aceasta să părăsească de urgență locuința, afirmând că nu ar avea niciun drept de ședere în imobil, deși domiciliază statornic la adresa *****, împreună cu soțul său, *****, pe care îl îngrijește de aproximativ 12 ani, în urma unui accident rutier soldat cu consecințe grave asupra integrității sale fizice și psihice, fapt care nu a fost negat de către Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, ceea ce confirmă caracterul real și continuu al violenței psihologice exercitate asupra dânsei.

Susține că, ieșind din interiorul locuinței și aflării pe teritoriul aferent domiciliului, a fost filmată de Covalciuc Marian fără consimțământul său, deși a solicitat expres încetarea acestor acțiuni. Cu toate acestea, acesta a continuat să o filmeze și să îi solicite părăsirea locuinței. Menționează că, acțiunile lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, manifestate prin pătrunderea în domiciliu, intervenirea în discuția cu poliția, solicitările adresate și filmarea fără consimțământ, luarea în derâdere au generat o stare de teamă, tensiune și insecuritate privind siguranța sa personală, circumstanțe apreciate în corelație cu pătrunderea anterioară în locuință și sustragerea cheii de acces.

Indică că, în legătură cu acțiunile abuzive și violente ale agresorilor Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, descrise supra, a înaintat o plângere privind comiterea actelor de violență psihologică asupra sa către organele de poliție, în vederea obținerii unei protecții efective din partea autorităților competente. Cazul a fost documentat de către reprezentantul organului de constatare al IGP, în persoana ofițerului principal de sector al SP-6 al IP Centru, comisarul Cornel Colesnic, care a audiat-o în calitate de victimă, a întocmit procesul-verbal de audiere a victimei și chestionarul de evaluare a riscurilor de letalitate în cazurile de violență în familie, comunicându-i că au fost constatate acte de violență psihologică exercitate asupra sa de către agresori.

Astfel, deși a fost întocmit chestionarul de evaluare a riscurilor de letalitate în cazurile de violență în familie, în care a fost indicat nivelul „moderat” al riscului, circumstanțele expuse indicau existența unor acte de violență psihologică, manifestate prin pătrunderea abuzivă în domiciliu, intimidare, strigăte, filmare fără consimțământ, luare în derâdere și solicitări repetate de eliberare a locuinței, ofițerul principal de sector, în mod nelegal și neîntemeiat, a refuzat emiterea ordinului de restricție de urgență, deși anterior îi comunicase că acesta va fi emis, fiind chiar întocmit un proiect al ordinului în prezența sa, cu mențiunea că urmează a fi adus la cunoștință sub semnătură agresorilor Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian.

Afirmă că, refuzul respectiv, raportat la conduita lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, precum și la modul de examinare a plângerii depuse de dânsa, generează suspiciuni rezonabile cu privire la influențarea necorespunzătoare a procesului decizional și la existența unor posibile fapte de corupție în legătură cu soluționarea cazului de către ofițerul principal de sector.

De asemenea, menționează că o situație similară a existat anterior, la data de 07 mai 2026, când ofițerul principal de sector al SP-3 al Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției

de Poliție a mun. Chișinău, Griziuc Maxim, a întocmit chestionarul de evaluare a riscurilor în cadrul cazului nr. R-2/7641, în care a fost indicată în calitate de victimă, iar Covalciuc Grigore în calitate de agresor. În pofida sesizărilor privind comiterea actelor de violență în familie de către Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian și a solicitării de emitere a ordinului de restricție de urgență, acesta a fost refuzat, în opinia sa, în mod neîntemeiat și ilegal. Ulterior, acțiunile abuzive ale lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian confirmă existența unui risc real și continuu, precum și caracterul nejustificat al refuzului de emitere a ordinului de restricție de urgență.

Mai mult decât atât, afirmă că chestionarul respectiv a fost falsificat prin includerea unor circumstanțe care nu corespund realității, fapt ce ar fi fost comis în baza unei înțelegeri prealabile dintre Covalciuc Grigore, Covalciuc Marian și Griziuc Maxim, acesta din urmă acționând în interes personal și/sau în interesul unor terți, în schimbul unor promisiuni ori avantaje necuvenite. Aceste circumstanțe confirmă, în opinia petiționarei, caracterul continuu, ilegal și abuziv al acțiunilor îndreptate împotriva sa, inclusiv prin posibila corupere a colaboratorilor organelor de poliție în scopul împiedicării acordării unei protecții efective. Relevant pentru confirmarea existenței riscului este faptul că potrivit chestionarului de evaluare a riscurilor de letalitate în cazurile de violență în familie, ofițerul principal de sector al SP-6 al IP Centru, comisarul Cornel Colesnic, a audiat subsemnata în calitate de victimă și a constatat existența unui risc moderat în privința sa.

Cu toate acestea, ulterior, ca urmare a unor intervenții nelegale din partea lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, inclusiv prin posibile acțiuni de corupere a colaboratorului organului de poliție, a fost refuzată în mod neîntemeiat emiterea ordinului de restricție de urgență. În aceste condiții, subsemnata consideră că intervenția instanței de judecată este imperios necesară pentru asigurarea unei protecții efective pentru sine și pentru soțul său, *****, riscurile pentru viața și integritatea fizică și psihică fiind reale și iminente.

Totodată, în cadrul audierii la Inspectoratul de Poliție Centru, de către ofițerul principal de sector al SP-6 al IP Centru, comisarul Cornel Colesnic, a fost informată că în privința sa a fost constatat un caz de violență psihologică în familie și că urmează a fi emis ordinul de restricție de urgență, formularul acestuia fiind deja completat. Iar, ulterior discuțiilor purtate de colaboratorul organului de poliție cu Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, în urma unor posibile promisiuni, avantaje necuvenite sau alte înțelegeri nelegale, emiterea ordinului a fost refuzată în mod neîntemeiat și ilegal, fiind invocate circumstanțe fără legătură cu obiectul sesizării.

Aceste împrejurări generează suspiciuni rezonabile privind posibila săvârșire a unor fapte de corupție, exces de putere, depășire a atribuțiilor de serviciu și abuz de serviciu, manifestate prin neîndeplinirea intenționată a obligațiilor legale, în interes personal și/sau în interesul lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian Menționează că, începând cu data de 18 mai 2026, la adresa indicată supra locuiește singură, întrucât soțul său, *****, născut la*****, IDNP *****, persoană cu dizabilități fizice și mintale severe, a fost îndepărtat de Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian din domiciliul său obișnuit împotriva voinței sale și contrar voinței petiționarei, în calitate de soție și persoană care îl îngrijește în mod constant. Susține că acest fapt ar fi avut loc fără ca dânsa să fie informată și fără a se ține cont de necesitățile zilnice ale lui ***** privind îngrijirea, tratamentul, alimentația, supravegherea și stabilitatea emoțională. Îndepărtarea acestuia din domiciliul comun este prezentată ca având un caracter intenționat, fiind orientată spre izolarea soțului de dânsa, persoana care îl

îngrijește în mod constant de aproximativ 12 ani și față de care acesta manifestă o dependență emoțională semnificativă. Având în vedere starea sa de sănătate, orice schimbare bruscă a mediului, separarea de domiciliul obișnuit și de persoana care îi cunoaște necesitățile medicale și personale poate provoca stres, dezechilibru și un risc real pentru sănătatea sa. În aceste condiții, acțiunile descrise sunt apreciate de solicitantă ca reprezentând acte de violență în familie atât în privința lui *****, cât și în privința sa.

Mai mult decât atât, afirmă că Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian obstrucționează în continuare accesul său la ***** și limitează orice posibilitate reală de contact cu acesta, fapt care ar confirma caracterul continuu al acțiunilor acestora, orientate spre izolarea lui ***** de dânsa și exercitarea unui control nejustificat asupra persoanei sale și asupra relațiilor familiale.

Susține că, în pofida numeroaselor solicitări de a permite contactul și reîntoarcerea lui ***** la domiciliu, Covalciuc Grigore ar refuza în mod abuziv orice întrevedere sau contact între dânsa și soțul său, circumstanțe care i-ar cauza suferințe psihice intense și o stare accentuată de disperare. În aceste împrejurări, menționează că acțiunile descrise au generat o stare continuă de nesiguranță, teamă și epuizare psihică, aflându-se în situația de a proteja atât propria persoană, cât și integritatea fizică și psihică a soțului său, *****, aflat într-o stare de dependență față de îngrijirea acordată de aceasta, iar menținerea acestuia într-un mediu de persoane care nu îi cunosc necesitățile zilnice și particularitățile de comunicare și îngrijire, asupra integrității sale fizice și psihice planează un risc real și iminent de producere a unor consecințe iremediabile.

Întru confirmarea stărilor de tensiune și suferință psihică invocate, face referire la raportul de expertiză extrajudiciară nr. 42 din 25.05.2026, întocmit de expertul judiciar Bulgara Ala, din care rezultă că dânsa prezintă un atașament afectiv profund și stabil față de soțul său, *****, precum și o implicare emoțională constantă în relația maritală și în îngrijirea acestuia. Totodată, în raport se constată prezența unei afectări a sferei psiho-afective, manifestată prin anxietate accentuată, tristețe persistentă, tensiune psihică, vulnerabilitate emoțională, hipervigilență și suferință afectivă reactivă, dezvoltate în contextul conflictului familial și al separării de soț. De asemenea, raportul indică existența unui nivel ridicat de distres psihologic, cu manifestări anxios-depresive, somatizare, epuizare emoțională și afectare funcțională, ca urmare a impactului emoțional generat de evenimentele conflictuale și de situațiile percepute ca traumatizante și destabilizatoare din punct de vedere afectiv. În acest sens, subliniază că din concluziile raportului de expertiză extrajudiciară, coroborate cu circumstanțele de fapt, se atestă existența unei stări reale de suferință psihologică, afectare emoțională și insecuritate personală, pe care Covalciuc Alla le atribuie acțiunilor lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian.

În aceste circumstanțe, susține că emiterea ordonanței de protecție este o măsură necesară, proporțională și urgentă, scopul cererii nefiind agravarea unui conflict familial, ci asigurarea unui minim cadru de siguranță în care dânsa să își poată exercita drepturile familiale și juridice fără teamă, constrângere sau intervenții abuzive.

A solicitat emiterea unei ordonanțe de protecție pe un termen de 6 (șase) luni, cu aplicarea următoarelor măsuri: - obligarea lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian de a părăsi locuința comună și de a sta departe de locuința petiționarei Covalciuc Alla și *****, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor; - obligarea lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, de a sta departe de locul aflării

petiționarei Covalciuc Alla și *****, la o distanță ce ar asigura securitatea acestora, excluzând orice contact vizual; - interzicerea lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian a oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu Covalciuc Alla și *****; - interzicerea lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian să se apropie de anumite locuri: locul de muncă, precum și alte locuri determinate pe care Covalciuc Alla și *****, le frecventează; - interzicerea lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian de a păstra și a purta armă; - aplicarea măsurilor de protecție cu monitorizare electronică a lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iunie 2026, a fost respinsă cererea depusă de Covalciuc Alla în interes propriu și în calitate de tutore în interesul soțului ***** cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie în privința pretinșilor agresori Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, ca neîntemeiată.

Pentru a da o astfel de soluție instanța de fond a indicat că, materialul probator administrat confirmă existența unui conflict familial, tensionat și de durată între Covalciuc Alla, pe de o parte, și Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, inclusiv și mama lui ***** pe de altă parte, fapt confirmat și în ședința de judecată, care este generat de situația medicală și juridică a lui *****, de exercitarea tutelei, de întrevederi, de accesul rudelor la acesta, de păstrarea actelor ultimului, de organizarea îngrijirii și de raporturile deteriorate dintre soție și familia de origine a lui *****.

Totodată instanța de fond a constatat că, relațiile conflictuale dintre părți s-au acutizat ca urmare a inițierii de către Covalciuc Alla a procedurii judiciare privind instituirea măsurii de ocrotire sub forma tutelei asupra soțului său, *****, precum și în legătură cu perfectarea unei vize pentru Statele Unite ale Americii pe numele acestuia și intenția de a-l deplasa peste hotarele țării, fără a se comunica despre acțiunile întreprinse părinților lui *****.

Instanța reține că, multitudinea plângerilor și cererilor formulate reciproc de către părți reflectă existența unor relații profund deteriorate și marcate de un conflict persistent. Cu toate acestea, formularea unor sesizări și cereri adresate organelor competente de către una sau ambele părți, prin care sunt invocate pretinse acte ilicite ori acuzații reciproce, nu constituie, prin ea însăși, o probă suficientă a existenței unui risc real, actual și suficient de serios pentru dispunerea măsurilor de protecție, în lipsa unor probe pertinente, concludente și coroborate care să confirme asemenea împrejurări.

Astfel, a reiterat instanța că procedura examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție nu are ca scop soluționarea divergențelor familiale de altă natură și nici tranșarea unor litigii referitoare la exercitarea tutelei, administrarea intereselor unei persoane aflate sub ocrotire, relațiile dintre rude, deciziile privind tratamentul medical sau alte aspecte care țin de exercitarea drepturilor și obligațiilor familiale ori patrimoniale. Asemenea chestiuni urmează a fi examinate în cadrul procedurilor speciale prevăzute de lege și de autoritățile competente în domeniul respective.

Solicitarea recurentului:

La 17 iunie 2026, avocatul Botezatu Daniela în interesele Covalciuc Allei, în interes propriu și în calitate de tutore în interesul soțului *****, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iunie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii și pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie Covalciuc Allei și *****.

Argumentele părților:

În motivarea recursului a invocat că, prima instanță a omis să analizeze și să dea eficiență naturii importante, urgente și preventive a procedurii privind emiterea ordonanței de protecție, împrejurare care impunea o examinare aprofundată și o motivare consolidată, aptă să justifice în mod convingător soluția adoptată, fapt care aduce atingere gravă dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO. Or, din materialele cauzei rezultă fără echivoc că cererea depusă de Covalciuc Alla în nume propriu și în interesele soțului său, *****, în calitate de tutore, vizează aplicarea unor măsuri de protecție în contextul unor acțiuni abuzive succesive și de natură să afecteze siguranța, liniștea domiciliului și viața de familie a victimelor. Indică recurenta că, fără o motivare suficient de clară, respingerea cererii reclamantei scoate în evidență arbitrariul acestei soluții, indiferent de forma pe care o îmbracă o soluție judecătorească pronunțată (hotărâre, decizie, încheiere etc.-inclusiv protocolară), aceasta urmează a fi motivată, legală și întemeiată în fapt și în drept.

Menționează că pînă în prezent, agresorii Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian obstrucționează accesul Allei Covalciuc la ***** și limitează orice posibilitate reală de contact cu acesta, fapt care confirmă caracterul continuu al acțiunilor violente, orientate spre izolarea lui ***** de soția sa și spre exercitarea unui control neîntemeiat asupra persoanei sale și asupra vieții de familie. La numeroasele solicitări de al întoarce pe ***** la domiciliul său, precum și la rugămințile insistente de a-i permite Allei Covalciuc să își vadă soțul și să îi fie alături, Covalciuc Grigore a refuzat în mod abuziv orice întrevedere și orice contact între soți, cauzând Allei Covalciuc suferințe psihice puternice și amplificând starea de disperare, nesiguranță și vulnerabilitate.

Invocă recurenta că, instanța de judecată care a pronunțat încheierea contestată nu a analizat în mod real contradicția evidentă dintre probele administrate și concluzia finală la care a ajuns. Pe de o parte, instanța a reținut existența unui conflict familial profund, tensionat și de durată, generat de situația medicală a lui *****, de exercitarea tutelei, de accesul rudelor la acesta, de păstrarea actelor, de intenția deplasării peste hotare și de raporturile deteriorate dintre victimă și familia de origine a soțului său. Pe de altă parte, în mod inexplicabil, aceeași instanță a concluzionat că aceste circumstanțe nu ar depăși sfera unui simplu conflict familial și juridic, fără a explica de ce acțiunile de presiune, control, solicitare insistentă a actelor, umilire, intimidare și ingerință în domiciliu nu întrunesc elementele violenței psihologice. Or, în prezența unor probe care indică existența unei afectări psihologice reale a victimei Covalciuc Alla, confirmată ulterior inclusiv prin raportul de expertiză extrajudiciară și nota informativă întocmită de psihologul Centrului de Justiție Familială în privința recurentei, prin urmare, simpla invocare a faptului că între părți există neînțelegeri legate de tutelă, acte, reabilitare sau accesul la ***** nu exonera instanța de obligația de a verifica dacă aceste neînțelegeri au fost manifestate prin conduite abuzive, intimidante și de control, apte să afecteze siguranța psihologică, demnitatea, liniștea domiciliului și viața familială a victimelor.

Susține că, încheierea contestată este afectată de un viciu esențial de legalitate, determinat de lipsa unei motivări întemeiate referitor la situația familială a victimei Covalciuc Alla, la relația afectivă profundă dintre aceasta și soțul său, *****, la starea vădit vulnerabilă a acestuia, precum și la consecințele grave pe care lipsa măsurilor de protecție le produce asupra siguranței psihologice, liniștii domiciliului și vieții de familie a victimelor.

Conchide recurentul că, prima instanță nu a realizat o veritabilă analiză a proporționalității ingerinței în dreptul la viață de familie, garantat de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar refuzul de a emite ordonanța de protecție în privința victimelor Covalciuc Alla și ***** generează o ingerință directă și gravă în dreptul acestora la respectarea vieții private și de familie, întrucât lasă fără protecție o situație marcată de presiune psihologică, ingerințe în domiciliu, solicitări insistente privind actele, tentative de control asupra deciziilor referitoare la ***** și afectarea profundă a siguranței emoționale a victimei, instanța de judecată ignorând în mod vădit faptul că victima Covalciuc Alla este soția lui *****, persoana care, pe parcursul anilor, i-a asigurat îngrijirea zilnică, tratamentul, alimentarea, igiena, deplasarea, supravegherea, reabilitarea și întreaga rutină de viață, în condițiile în care acesta se află într-o stare vulnerabilă și dependentă de ajutorul unei alte persoane.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părți şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că prin recursul înaintat se contestă încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iunie 2026.

Astfel, recursul declarat de către avocatul Botezatu Daniela în interesele Covalciuc Allei, în interes propriu și în calitate de tutore în interesul soțului *****, la 17 iunie 2026, a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 2 Legii nr.45/01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, prin violenţă în familie se înţelege acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în

privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

În conformitate cu prevederile normei menționate *violenţă psihologică* reprezintă impunere a voinţei sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, ameninţări verbale, afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educaţional în instituţia de învăţământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranţa proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-şi modifice conduita de viaţă; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

Iar violenţă economică, în conformitate cu prevederile normei menționate – reprezintă privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existență primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situații de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susține familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătății, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acțiuni cu efect similar.

În temeiul art. 3 Legii menţionate, subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Conform art.12 alin.(1) aceleiaşi Legi, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie, iar art. 13 alin. (2^1) stabilește că, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din cauză de sănătate, vîrstă, alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie poate fi depusă, în interesele victimei, de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de procuror. Cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia este instituită o măsură de ocrotire judiciară poate fi depusă de autoritatea tutelară locală sau de procuror şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul art. 15 Legii menţionate, instanţa de judecată este în drept să stabilească măsuri de protecţie pe un termen de până la trei luni, urmând să fie retrase măsurile de protecţie odată cu dispariţia temeiurilor care au dus la aplicarea măsurilor date şi a

pericolului real. Prevederi similare se conţin şi în Capitolul XXII[2] Cod de procedură civilă - Aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.

În acest context Colegiul notează că, în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viața şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul are în vedere că, declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol eminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că, din definiția legală a acestuia tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfăşoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale. Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

În același timp, Colegiul subliniază că, în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurentă, Colegiul costată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, probatoriul administrat la caz atestă că, Covalciuc Alla și ***** se află în relații de căsătorie, începând cu 15 decembrie 2012 și până în prezent, fapt confirmat prin extrasul de pe actul de căsătorie (f. d.9).

La fel, s-a stabilit că pe rolul instanței de judecată se află cererea formulată de Covalciuc Grigore, în calitate de tutore, în interesele lui ***** împotriva lui Covalciuc Alla cu privire la desfacerea căsătoriei.

Deci se atestă că, între persoanele implicate există raporturi de familie și de afinitate, în sensul că Covalciuc Alla este soția lui *****, iar Covalciuc Grigore este tatăl ultimului și Covalciuc Marian este fratele lui *****.

În cadrul examinării cauzei s-a constatat că, în anul 2014, ***** a fost implicat întrun accident rutier grav, circumstanță care a determinat ulterior examinarea capacității sale de exercițiu și instituirea unei măsuri de ocrotire judiciară. Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 iulie 2015, la cererea depusă de Covalciuc Marian, acesta a fost declarat incapabil.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02 mai 2018, Covalciuc Grigore a fost desemnat în calitate de tutore al lui ***** pentru un termen de 10 ani. La fel, s-a constatat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 aprilie 2026, Covalciuc Alla a fost desemnată în calitate de tutore al lui *****, exercitând tutela

împreună cu Covalciuc Grigore. Hotărârea dată a fost contestată la Curtea de Apel Centru și, prin urmare, nu este definitivă în prezent, fapt confirmat prin copia cererii de apel (f. d. 11).

Tot aici se va remarca materialul probator administrat ce confirmă existența unui conflict familial, tensionat și de durată între Covalciuc Alla, pe de o parte, și Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, inclusiv și mama lui ***** pe de altă parte, care este generat de situația medicală și juridică a lui *****, de exercitarea tutelei, de întrevederi, de accesul rudelor la acesta, de păstrarea actelor ultimului, de organizarea îngrijirii și de raporturile deteriorate dintre soție și familia de origine a lui *****.

De asemenea, instanța constată că relațiile conflictuale dintre părți s-au acutizat ca urmare a inițierii de către Covalciuc Alla a procedurii judiciare privind instituirea măsurii de ocrotire sub forma tutelei asupra soțului său, *****, precum și în legătură cu perfectarea unei vize pentru Statele Unite ale Americii pe numele acestuia și intenția de a-l deplasa peste hotarele țării, fără a se comunica despre acțiunile întreprinse părinților lui *****.

Din actele anexate la cerere se atestă că, la 02 iunie 2026, Covalciuc Alla s-a adresat la Inspectoratul de Poliție Centru al DP mun. Chișinău cu o plângere, prin care a solicitat organelor de poliție să atragă la răspundere pe Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, care la data de 02 iunie 2026 au comis acte de violență psihologică asupra sa, consemnând că la 02 iunie 2026, revenind la domiciliul situat în *****, a depistat că cineva a pătruns în locuință și a sustras cheia de la ușa secundară de acces în casă, motiv pentru care a apelat Serviciul unic de urgență 112 și a părăsit locuința până la sosirea echipajului de poliție și a avocatului, deoarece îi era frică pentru siguranța și viața sa. Din aceiași plângere, rezultă că după sosirea echipajului de poliție, în timp ce se afla în interiorul domiciliului și oferea declarații colaboratorului organelor de poliție, la domiciliu s-a prezentat Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, care au intrat abuziv în casă și i-au solicitat să părăsească locuința. A notat că a fost filmată de Covalciuc Marian fără consimțământul său, deși a solicitat expres încetarea acestor acțiuni. Cu toate acestea, acesta a continuat să o filmeze și să îi solicite părăsirea locuinței (f. d. 12).

La fel, materialele cauzei atestă că, Covalciuc Alla era sigură și cunoștea că persoanele care au intrat în casă au fost Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, or Covalciuc Grigore a contactat-o telefonic și cu un ton echilibrat a menționat că îi lasă o notificare în poartă, prin care îi solicită părăsirea imobilului ce-i aparține fiului *****, la ce petiționara a răspuns afirmativ.

Potrivit notei informative întocmite de psihologul Centrului de Justiție Familială la data de 03 iunie 2026, s-a acordat asistență psihologică în regim de criză doamnei Covalciuc Alla, în cadrul unei ședințe individuale. În urma evaluării, s-a constatat că aceasta se află într-un context de conflict familial prelungit, caracterizat prin tensiuni și presiune psihologică exercitate de membrii familiei soțului, în special de către socrul său, precum și prin dispute legate de exercitarea atribuțiilor de tutelă asupra soțului său, *****. Din relatările beneficiarei rezultă existența unei stări de stres psihologic persistent, anxietate accentuată, sentiment de insecuritate și epuizare emoțională, generate de separarea de soț și de limitarea contactului cu acesta, precum și de implicarea în proceduri judiciare și conflicte familiale repetate. Beneficiara descrie o afectare emoțională semnificativă determinată de imposibilitatea menținerii relației cu soțul său, pe fondul unor restricții privind contactul direct, circumstanțe pe care aceasta le percepe ca fiind surse de suferință psihologică intensă. Totodată, în cadrul ședinței au fost observate manifestări de anxietate și stres emoțional,

inclusiv agitație psihomotorie, plâns, tremur vocal și dificultăți de concentrare, indicând un nivel ridicat de tensiune psihologică. În concluzie, din perspectiva specialistului, se recomandă consiliere psihologică individuală, monitorizarea periodică a stării psiho-emoționale și facilitarea menținerii contactului cu soțul, în măsura permisă de cadrul legal și interesul persoanei ocrotite, în vederea stabilizării stării emoționale a beneficiarei (f. d. 19-20).

Conform chestionarului de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, din 03 iunie 2026, anexat la cerere, s-a atestă că Covalciuc Alla este supusă actelor de violență psihologică, manifestată prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, amenințări verbale, izolare de familie. Totodată, este supusă violenței economice (f. d. 18).

Conform chestionarului de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie s-a constatat că Covalciuc Alla este într-o stare psihologică deprimată în urma acțiunilor lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, considerând că ultimii o pot răni grav, fiind supusă unui comportament de control. De asemenea, actele de violență au devenit din ce în ce mai grave.

Potrivit procesului-verbal din 02 iunie 2026, întocmit în cadrul documentării cazului de către organele de poliție, Covalciuc Alla a declarat că după apelarea serviciului de urgență și aflându-se în automobilul său, a observat în apropierea domiciliului un automobil de culoare albă care circula în mod repetat în zonă, circumstanță pe care a perceput-o ca fiind neobișnuită și care i-a amplificat starea de teamă. Totodată, aceasta a indicat că după sosirea echipajului de poliție și în timp ce oferea explicații colaboratorului de poliție în interiorul domiciliului, la fața locului s-au prezentat Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, care au intrat în locuință și au intervenit în discuția purtată cu reprezentantul organului de poliție, solicitându-i să părăsească domiciliul și adresându-i expresii pe care le-a perceput ca ofensatoare și degradante. De asemenea, Covalciuc Alla a relatat că aflându-se ulterior în curtea imobilului, Covalciuc Marian a filmat-o fără acordul său, deși aceasta și-a exprimat în mod repetat dezacordul și i-a solicitat să înceteze aceste acțiuni. Potrivit declarațiilor sale, acesta a continuat să o filmeze și să îi solicite părăsirea locuinței pe un ton agresiv. În același proces-verbal, Covalciuc Alla a apreciat că acțiunile lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian au constituit acte de violență psihologică, manifestate prin intimidare, exercitarea controlului, adresarea de expresii jignitoare și solicitarea repetată de a părăsi domiciliul în care locuiește. Aceasta a indicat că respectivele acțiuni i-au provocat stări de stres, frică, nesiguranță și teamă pentru propria integritate fizică și psihică.

Conform procesului-verbal privind actele de constatare din 02 iunie 2026, Covalciuc Alla a declarat că, începând cu data de 18 mai 2026, la adresa indicată supra locuiește singură, întrucât soțul său, *****, persoană cu dizabilități fizice și mintale severe, a fost îndepărtat de Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian din domiciliul său obișnuit împotriva voinței sale și contrar voinței petiționarei, în calitate de soție și persoană care îl îngrijește în mod constant. Afirmă că, Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian au comis acte de violență psihologică asupra sa, prin impunerea controlului personal al acestora și solicitările abuzive și neîntemeiate de a părăsi domiciliul în care a locuit 12 ani, fapte ce au determinat stări de stres, frică pentru siguranța și viața sa, apreciind că pătrunderea acestora în domiciliul său pe timp de noapte îi generează temeri cu privire la eventuale acțiuni ulterioare care ar putea fi întreprinse împotriva sa. Totodată, aceasta a solicitat aplicarea măsurilor de protecție și emiterea unui ordin de restricție de urgență în privința lui Covalciuc Grigore și Covalciuc

Marian, invocând existența unui pericol real și iminent pentru integritatea sa fizică și psihică. Cu toate acestea, un ordin de restricție de urgență în privința lui Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian nu a fost emis.

La fel, s-a constatat că în urma plângerii lui Covalciuc Grigore din 05 mai 2026, de SP 3 al IP Centru, a fost emis un ordin de restricție de urgență, pe un termen de 10 zile, prin care Covalciuc Alla a fost limitată în dreptul de a se apropia de domiciliul din str. Pietrarilor, 23 mun. Chișinău, precum de ***** și Covalciuc Grigore, fapt confirmat prin Raportul din 14 mai 2026. Din conținutul recipisei anexate rezultă că ordinul de restricție de urgență menționat a fost adus la cunoștința Covalciuc Alla la data de 13 mai 2026 și din spusele ultimei a fost contestat.

Din materialele anexate se mai reflectă că, la 14 mai 2026 și 02 iunie 2026, Covalciuc Alla a depus plângere la Procuratura Generală RM, prin care a solicitat pornirea urmării penale în privința Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian, invocând pretinsa comitere a infracțiunii prevăzute de art. 201[1] din Codul penal.

Suplimentar se constată că, la 15 mai 2026, 02 iunie 2026 și la 04 iunie 2026, Covalciuc Alla a depus plângere la Serviciul de Protecție Internă și Anticorupție al MAI și Procuratura Generală RM, prin care se solicită pornirea urmării penale în privința ofițerilor de sector Cornel Colesnic și Griziuc Maxim, invocând pretinsa săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1), art. 327 alin. (1) și art. 163 alin. (1) din Codul penal.

Totodată, la 15 mai 2025, fiecare dintre părți a solicitat emiterea unei ordonanțe de protecție împotriva celeilalte, însă cererile respective au fost respinse, aspect ce confirmă existența unui conflict existent între părți, fără a constitui, prin sine, dovada existenței actelor de violență în familie invocate.

În speță, Covalciuc Alla în interes propriu și în calitate de tutore în interesul soțului ***** a depus la 4 iunie 2026, cerere cu privire la emiterea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie, invocând situații de conflict, violență psihologică apărută între ea și Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian.

La caz, instanța de recurs constată faptul că, cererea de aplicare a măsurilor de protecție înaintată de Covalciuc Alla în interes propriu și în calitate de tutore în interesul soțului ***** nu este probată în sensul exigențelor prevăzute de art. 278[5] Cod de procedură civilă, or nici primei instanțe, precum și nici instanței de recurs, nu i-au fost prezentate nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că aplicarea măsurii de protecție ar putea preveni un risc real şi imediat, fiind pusă în pericol viața şi sănătatea victimei și a lui *****, fiind necesară asigurarea de urgență a protecției acesteia sau preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra lor.

Mai mult ca atât, instanța de recurs evidențiază că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Colegiul reține drept întemeiate aprecierile date de către instanța de fond cu referire la netemeinicia aplicării măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie or, la materialele dosarului lipsesc careva probe ce ar confirma faptul că Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian ar atenta la viața, integritatea acesteia și a lui *****.

Astfel, Colegiul reține poziția instanței de fond privitor la faptul că, multitudinea plângerilor și cererilor formulate reciproc de către părți reflectă existența unor relații profund

deteriorate și marcate de un conflict persistent. Cu toate acestea, formularea unor sesizări și cereri adresate organelor competente de către una sau ambele părți, prin care sunt invocate pretinse acte ilicite ori acuzații reciproce, nu constituie, prin ea însăși, o probă suficientă a existenței unui risc real, actual și suficient de serios pentru dispunerea măsurilor de protecție, în lipsa unor probe pertinente, concludente și coroborate care să confirme asemenea împrejurări.

În asemenea circumstanțe, Colegiul conchide că, sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, se urmărește de fapt soluționarea neînțelegerilor ce există între Covalciuc Alla și rudele soțului Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian.

Astfel, Colegiul menționează că, caracterul litigios și tensionat al relațiilor evidențiază dificultățile întâmpinate la soluționarea conflictelor dintre părți, însă circumstanțele stabilite în speță nu constituie obiect al cererii privind aplicarea măsurilor de protecție ca victimă a violenței în familie, or, aceste acțiuni nu constituie violență în sensul noțiunii de violență în familie prevăzută de art. 2 Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45/01/03.2007.

Subsidiar, referitor la depunerea de către Covalciuc Alla în interesele lui *****, ca tutore, a cererii cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie și declararea recursului, Colegiul reține că, în situația în care calitatea de tutore a lui ***** este exercitată de Covalciuc Grigore, în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 mai 2018, respectiv nu poate fi calificată drept exercitată de un reprezentant legal incontestabil, în sensul legii, deoarece deși prin hotărârea din 9 aprilie 2026 Covalciuc Alla a fost desemnată în calitate de tutore, acest act judecătoresc nu este definitiv, fiind contestat la Curtea de Apel Centru, astfel încât nu produce efecte juridice stabile sub aspectul reprezentării necondiționate a persoanei ocrotite.

Deci, reieșind din faptul că, nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității și netemeiniciei încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, consideră necesar de a respinge recursul, ca fiind neîntemeiat.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de Covalciuc Alla cu privire la eliberarea ordonanței de protecție în privința sa și a soțului *****.

Totodată, instanța de recurs menționează că, argumentele invocate de către recurentă în cererea de recurs sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept indicate în cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, considerent din care necesită a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc contestat.

Colegiul conchide că, la baza aplicării măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie nu pot fi puse careva argumente sau neînțelegeri personale dintre părți, or, divergențele, contradicțiile sau stările de tensiune, nu pot constitui în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

Din considerentele menționate şi, având în vedere faptul că, prima instanță întemeiat a respins cererea depusă de Covalciuc Alla, în interes propriu și în calitate de tutore în interesul

soțului *****, cu privire la eliberarea ordonanței de protecție, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iunie 2026.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de către avocatul Botezatu Daniela în interesele Covalciuc Allei, în interes propriu și în calitate de tutore în interesul soțului *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iunie 2026, pronunțată în cauza civilă la cererea depusă de Covalciuc Alla în interes propriu și în calitate de tutore în interesul soțului ***** cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie în privința pretinșilor agresori Covalciuc Grigore și Covalciuc Marian.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului, judecător Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu